

Discoteques, sí; extraescolars, no

«Mentre s'estigui celebrant el casament de la teva cosina segona de Sòria amb més de 300 convidats, el teu fill o la teva filla no podrà fer extraescolars»

A partir del dia 15 d'octubre els esports a l'aire lliure, la cultura, el comerç i la restauració recuperaran el 100% de l'aforament. Podràs anar a fer una copa sense restriccions mentre el teu fill haurà de parlar amb el seu amic al pati amb un precinte perquè li han delimitat l'espai com si formés part d'un ramat d'ovelles.

Perquè mentre s'estigui celebrant el casament de la teva cosina segona de Sòria amb més de 300 convidats, el teu fill o la teva filla no podrà fer extraescolars al seu centre perquè potser a la seva escola consideren que és massa arriscat fer-la amb companys d'altres classes.

Perquè tu podràs anar, per fi, a mirar una pel·li sense que el cinema sembli un desert, però en canvi el teu fill/a no podrà beure aigua a la font del seu pati, o no podrà ser acompanyat/da fins a la porta i el teu paper com a acompanyant serà el d'una mera *glover* de criatures, continuarà sent privada de molts dels seus drets fonamentals.

Tot a tot gas i sense distància. Tot o quasi tot. La infància no entra dintre d'aquests esquemes de nova normalitat i es viuran situacions tan surrealistes com el fet de viure autèntics murs de Berlín als patis mentre que fora del centre podran parlar sense cap mena de distància. (Pot ser que els posin uns pots de iogurt amb un fil i converteixin la normalitat en joc).

?Però és que la canalla s'adapta molt de pressa, us diran?, ?Ja s'han acostumat així?. I així és la societat adult centrista veu a les criatures, que són unes de les que ha patit més la pandèmia. Algú els ha preguntat si els agrada estar separats dels seus iguals? Algú s'ha parat a pensar en les conseqüències de tot plegat? Algú ha intentat posar-se en la seva situació? Veure la realitat com ells la veuen?

L'altre dia el meu fill em deia: Mare, per què estic tancat al pati si no he fet res malament?

No és l'aïllament un càstig social? No és la privació de llibertat un fet pel qual sortim al carrer i ens manifestem? Per què quan això també passa a casa nostra, a les escoles no fem el mateix rebombori? *Per què no hi ha una font on pugui beure aigua? Per què no puc baixar una cantimplora al pati?* De debò, no m'equivocaré. En què ens hem convertit?

El fet que cada escola hagi fet una mica la seva ha generat moltes desigualtats en molts nivells. Hi ha infants d'i3 que van amb mascareta a fora de l'aula, d'altres que no. Hi ha escoles on es pot fer un acompanyament respectuós fins a dintre l'aula, d'altres amb horaris inflexibles i restrictius. I fins i tot dintre d'un mateix municipi i entre diverses escoles públiques n'hi ha que ofereixen extraescolars i d'altres que no.

Entenc l'alleugeriment de les mesures. Hi ha col·lectius que ho han patit molt especialment. Però la realitat és que aquesta relaxació social no va d'acord amb les mesures imposades a la infància, a les escoles. El decalatge que hi ha entre unes mesures i les altres està a anys llum.